

Marijos Nekaltojo Prasidėjimo devyndienis

Gruodžio 8 d. švenčiame Marijos Nekaltojo Prasidėjimo iškilnę. Prisimename Marijos slėpinį – Marija jau nuo pirmos prasidėjimo akimirkos buvo apsaugota nuo gimtosios nuodėmės. Devynias dienas iki iškilmės (2024 metais – nuo gruodžio 1 d. iki gruodžio 9 d.) vyksta pasirengimas šventei – malda, darbu bei pasiaukojimu.

2024-12-03

Tikėjimo tiesa ir truputis istorijos.

1854 m. popiežius Pijus IX iškilmingai paskelbė Marijos Nekaltojo Prasidėjimo dogmą. Paprastai švenčiame šį įvykį gruodžio 8 d. Tai reiškia, Marija nuo pirmos prasidėjimo akimirkos ypatinga visagalio Dievo malone ir privilegija dėl žmonijos Atpirkėjo Jėzaus Kristaus nuopelnų buvo apsaugota nuo gimtosios nuodėmės ir nė kiek jos nesutepta.

Atėjęs pas ją, angelas tarė: „Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi!“ (Lk 1, 28)

Bažnyčios paprotys. Nekaltojo Prasidėjimo devyndienis yra paprotys, skirtas padėti visai Bažnyčiai pasirengti didžiajai iškilmei.

Kaip atlikti devyndienį? Šv. Chosemarija patarė savo vaikams Dievo Darbe, kad kiekvienas įgyvendintų šį paprotį asmeniškai –

kad pasirengtų sau mielu būdu, kuris derėtų su kiekvieno žmogaus konkrečiomis asmeninio ir profesinio gyvenimo aplinkybėmis. Žinoma, pasirengime svarbu asmeniškai bendrauti su Mergele Marija, puoselėti Jai meilės kupiną maldą (gausios medžiagos mąstymo maldai rasite kad ir šiame puslapyje), pasiaukojimą, profesinį darbą; rūpintis, kad giminaičiai, draugai ir pažįstami – kuo daugiau, tuo geriau – prisiartintų prie Jėzaus Kristaus per Mūsų Motiną. Pas Jėzų visuomet einama ir visuomet pas Jį grįžtama per Mariją (Kelias, 495).

1954 m. popiežius Pijus XII visoje Bažnyčioje paskelbė Marijos metus Nekaltojo Prasidėjimo dogmos šimtmečiui švęsti. Tada šv. Chosemarija kalbėjo, kad *Opus Dei* gimė ir augo po Mūsų Motinos apsiaustu. Todėl Dievo vaikų Jo Darbe gyvenime tiek daug papročių, skirtų Marijai pagerbti.

Dienos meditacija (9/9). Per Mergelės Marijos devyndienį, Šurmulyje kasdien bus skelbiama po vieną trumpą meditaciją. Ši šventė taps dar viena proga gilinti savo saitą su Mergele Marija, prašyti Jos užtarimo dideliuose dalykuose ir augti meilėje Jai bei Jos Sūnui, Jėzui.

Ankstesnių dienų meditacijos.

Šv. Chosemarijos mintys Dievo Motinos Nekaltojo Prasidėjimo devyndieniui

Ieškok Dievo savo švarios, tyros širdies gilumoje, savo sielos gelmėse būdamas ištikimas Jam. Ir niekada neprarask šio artumo.

O jei kartais nežinai, kaip su Juo šnekėtis nei ką Jam sakyti, arba nedrįsti ieškoti Jėzaus savo viduje, kreipkis į Mariją, *tota pulchra* – tyriausią, nuostabiausią, – kad Ją

patikintum: Dievo Motina, mūsu
Motina, Viešpats panoro, jog būtent
Tu rūpintumeisi Dievu, globotum Jī.
Pamokyk mane – išmokyk mus visus
– bendrauti su savo Sūnumi!

(Kalvė, 84)

Kaip mane sujaudino karštas
maldavimas, ištartas tavo lūpų:
„Dieve mano, tetrokštu būti malonus
tavo akims – visa kita man nesvarbu.
– Motina Nesuteptoji, padaryk, kad
mane skatintų vien Meilė.“

(Kalvė, 1028)

Kaip žmonėms patinka, kai
prisimenamas jų artimumas
žymiesiems literatūros, politikos,
kariuomenės, Bažnyčios žmonėms!
Giedok Nekaltai Pradėtajai Mergelei,
primindamas Jai: „Sveika, Marija,
Dievo Tėvo dukra! Sveika, Marija,
Dievo Sūnaus Motina! Sveika, Marija,
Dievo Šventosios Dvasios Sužadėtinė!

Didesnis už Tave tik Dievas!“ (*Kelias*, 496)

Matydamas, jog tavo širdis sausa,
nejautri, jog nežinai, ką sakyti, su
pasitikėjimu kreipkis į Mergele.
Sakyk jai: „Mano Skaisčiausioji
Motina, užtark mane!“

Jei šauksiesi jos su tikėjimu, ji
padarys, kad ir šios sausros viduryje
galėtum mėgautis Dievo artumu.

(*Vaga*, 695)

Leisk tau duoti patarimą,
įgyvendintiną kasdien. Širdžiai
privertus tave pajusti žemus
polinkius, lėtai melskis Nekaltajai
Mergelei: „Gailestingai pažvelk į
mane, nepalik manęs, mano Motin!“
Ir patark taip elgtis kitiems.

(*Vaga*, 849)

Tikriausiai ir jūs, matydami, kaip
daugelis krikščionių įvairiais būdais

išreiškia Švenčiausiajai Mergelei Marijai savo švelnius jausmus, dar labiau jaučiatės Bažnyčios nariais ir darotės artimesni savo broliams ir seserims. Gegužė – tai tarsi dar vienas šeimos susitikimas, kai suaugę, gyvenimo išblaškyti vaikai per šeimynines šventes sugrįžta pas savo motiną. Ir jeigu jie net anksčiau kartais susibardavo, tai susitikimo dieną viskas kitaip – jie jaučia ir išgyvena bendrystę, dalijasi meile.

(Kristus eina pro šalį, 139)

Nesuteptoji Mergele, Motina! Nepalik manęs: pažvelk, kokia sklidina ašarų mano vargšė širdis. – Nenoriu įžeisti savo Dievo!

Jau žinau ir tikiuosi, jog niekada nepamiršiu, kad esu nieko vertas: kaip mane slegia mano mažumas, mano vienatvė! Bet... nesu vienas: Tu, malonioji Mergele, ir mano Tėvas Dievas manęs nepaliekate.

Savo kūno maišto ir velniškų
argumentų prieš mano tikėjimą
akivaizdoje myliu Jėzų ir tikiu: Myliu
ir Tikiu.

(Kalvė, 215)

Jonas, mylimasis Jėzaus mokinyš,
pasiėmė Mariją į savo namus, priėmė
Ją į savo gyvenimą. Dvasiniai
rašytojai šiuose Evangelijos
žodžiuose išvelgia kvietimą visiems
krikščionims įsileisti Mariją į savo
gyvenimą.

(Kristus eina pro šalį, 140)